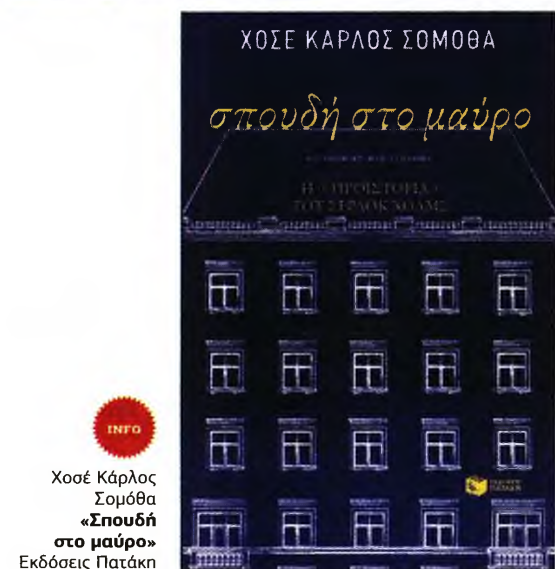
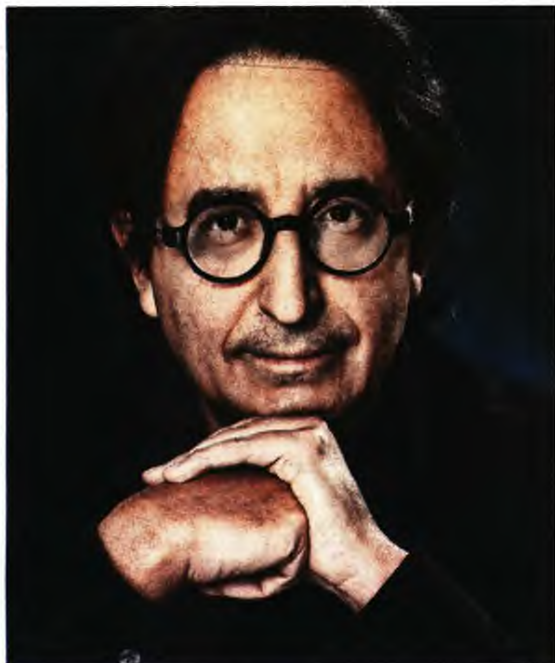

ΧΟΣΕ ΚΑΡΛΟΣ ΣΟΜΟΘΑ: Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΣΟ

«Μερικέβ φορέε είμαστε ο χειρότεροε εχθρόε μαε»

INFO
Χοσέ Κάρλος Σομόθα «Σπουδή στο μαύρο» Εκδόσεις Πατάκι

Ο Χοσέ Κάρλος Σομόθα κατορθώνει στα βιβλία του να ταιριάζει ιδέες και θεωρίες περί φιλοσοφίας και αισθητικής με την αστυνομική πλοκή, έτσι ώστε τα μυθιστορήματά του να αποτελούν για τον κάθε αναγνώστη μια δυνατή εμπειρία. Είναι ένας και μοναδικός!

Στο τελευταίο σας βιβλίο «Σπουδή στο μαύρο», εκδόσεις Πατάκι, ρίχνετε στην αρένα τη νοσηλεύτρια Αν Μακ Κάρε και έναν νεόκοπο γιατρό ονόματι Άρθουρ Κόναν Ντόιλ εναντίον ενός επικίνδунου αινιγματικού ασθενούς κυρίου Χ. Πείτε μας λίγα πράγματα γι' αυτό το νέο ταξίδι.

Πάντα ήθελα να γράψω για τη μυθική φιγούρα του Σέρλοκ Χολμς, αλλά δεν ήθελα να χρησιμοποιήσω αυτό το χαρακτήρα. Εφπύρα λοιπόν έναν διαφορετικό χαρακτήρα, σχεδόν τον αντίθετο, όχι μόνο σωματικά αλλά και ψυχολογικά, από πολλές απόψεις, από τον Χολμς. Θα ήταν κοντός, αλαζόνας και τρελός. Δεν θα είχε όνομα.

Θα τον έλεγαν Mr. Χ. Ωστόσο, χρειάζομαι και τον δικό μου Watson για να αφηγηθεί τις ιστορίες του, και το κατάφερα όταν ανακάλυψα την Anne McCarey και άκουσα τη φωνή της. Και γιατί δεν μπορούσε ο Άρθουρ Κόναν Ντόιλ να είναι γιατρός που είχε γνωρίσει τον κύριο Χ ως ασθενή και είχε εμπνευστεί από αυτόν για να δημιουργήσει τον Χολμς;

Ο τίτλος παραπέμπει στο κλασικό αστυνομικό μυθιστόρημα «Σπουδή στο κόκκινο» του Ντόιλ, με πρώτη εμφάνιση του αρχαιτικού ντετέκτιβ Σέρλοκ Χολμς. Υπάρχει κάποια σύνδεση με το δικό σας βιβλίο ή είναι φόρος τιμής;

Είναι περισσότερο ένα λογοπαίγνιο που προορίζεται για τους λάτρεις των αστυνομικών μυθιστορημάτων. Είναι αλήθεια ότι η φράση «Σπουδή στο μαύρο» αναφέρεται στο βιβλίο σε ένα πολύ διαφορετικό πλαίσιο από το μυθιστόρημα «Σπουδή στο κόκκινο», το οποίο αναφέρεται επίσης ως φράση, αλλά η πλοκή του μυθιστορηματός μου είναι εντελώς διαφορετική, με τον ίδιο τρόπο που ο κύριος Χ είναι διαφορετικός και από τον Χολμς.

Πιστεύετε ότι οι συγγραφείς πρέπει να προσπαθούν να προβληματίσουν τον αναγνώστη ή να τον διδάσκουν;

Δεν πιστεύω στο διδακτισμό με λογοτεχνία. Οι δάσκαλοι είναι αυτοί που πρέπει να διδάσκουν. Η τέχνη είναι εκεί για να εκθαμβώνει, να συγκινεί, να κάνει τον αναγνώστη να απολαμβάνει. Αν ένας αναγνώστης μάθει από ένα βιβλίο μυθοπλασίας, αυτό είναι υπέροχο! Αλλά αυτό είναι ανεξάρτητο από το ίδιο το βιβλίο...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

και ένας άλλος αναγνώστης, με το ίδιο βιβλίο, θα βγάλει άλλα συμπεράσματα.

Σας έχει βοηθήσει η ιδιότητα του ψυχιάτρου στη λύση των γρίφων της αφήγησης;

Φυσικά, με ενδιαφέρουν περισσότερο τα αινίγματα των χαρακτήρων παρά τα μυστήρια αυτού που κάνουν. Τα τελευταία είναι μια αντανάκλαση του τι κρύβουν οι χαρακτήρες. Υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος λανθασμένων αντιλήψεων, λαθών κ.λπ., που συγγραφείς όπως ο Τσέστερτον απόλαυσαν τόσο πολύ. Αλλά μου αρέσουν τα κρυμμένα πράγματα στους ίδιους τους χαρακτήρες, τα οποία γεννούν προφανώς μυστηριώδεις ενέργειες. Το απόλυτο μυστήριο βρίσκεται μέσα μας. Και ήθελα να γίνω ψυχίατρος για να διερευνήσω αυτό το ενδιαφέρον μου. Ενώ το ενδιαφέρον για το τι κρύβουν οι άνθρωποι και να το αποτυπώσω ως συγγραφέας Ψυχιατρικής!

Ποια είναι η γνώμη σας για την αυτοδικία όταν δεν είναι δυνατόν να αποδοθεί Δικαιοσύνη;

Ο δικαστής που κρίνει τον εαυτό μας πάντα μας αθώνει, ακόμα κι αν μας καταδικάζει.

Έχετε ένα σπουδαίο χάρισμα, κτίζετε αστυνομικά μυθιστορήματα που έχουν από πίσω βαθύ στοχασμό για την κοινωνία. Πώς τα καταφέρνετε; Ποια στοιχεία σας έλκουν σε έναν χαρακτήρα ώστε να τον καταστήσετε λογοτεχνικό;

Ευχαριστώ. Όπως είπα, το πάθος μου είναι οι χαρακτήρες. Είναι συννεραστικό να βλέπουμε πώς λέμε ψέματα στον εαυτό μας. Μερικές φορές είμαστε ο χειρότερος εχθρός μας. Όλα αυτά είναι θέμα για μυθιστορήματα. Αυτό το πάθος μου προέρχεται και από το ενδιαφέρον μου για τον Σαίξπηρ, κατά τη γνώμη μου τον μεγαλύτερο από όλους τους συγγραφείς. Ο Σαίξπηρ δεν χρειάζεται περιγραφές αλλά μόνο διαλόγους για να ανακαλύψεις τι κρύβουν οι χαρακτήρες. Είναι ένα εξαιρετικό και ικανοποιητικό άγνωσμο για έναν μυθιστοριογράφο, όχι μόνο για τους θεατρικούς συγγραφείς.

Συμμετέχετε ως θύμα ή ως πόντης καθώς γράφετε και με ποιον ταυτίζεστε περισσότερο ώστε να αποδώσετε σωστά το χαρακτήρα;

Αυτή είναι μια αστεία ερώτηση που δεν μου έχουν κάνει ποτέ. Νομίζω

ότι ταυτίζομαι και με τα δύο. Είμαι θύμα όταν μιλάω για ένα θύμα και δήμιος όταν χρειαστεί. ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΛΟΓΟΥΣ. Ξέρετε τι είναι; Κανένας, απολύτως κανένας σε όλη την Ιστορία, δεν πιστεύει ότι ήταν πραγματικά «κακός». Το να είμαστε ο «κακός» είναι μια ταμπέλα που μας βάζουν άλλοι. Όλοι όσοι χαρακτηρίζονται ως «κακοί» έχουν «καλούς λόγους» να ενεργούν όπως ενεργούν. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε, αν θέλουμε να γράψουμε για αυτούς.

Ποια είναι η θέση της Αβάνας, ως γενέτειράς σας, στην ζωή σας και ποια της Μαδρίτης, όπου και ζείτε;

Η Αβάνα είναι ο τόπος γέννησής και θανάτου μου. Ενωώ ότι δεν τη γνώρισα ποτέ. Έχω περάσει όλη μου τη ζωή νιώθοντας ότι μου λείπει. Είμαι γιος εξόριστων που με δίδαξαν ότι η Κούβα ήταν μια ήττα, όχι χώρα. Ένας παράδεισος από τον οποίο με είχαν διώξει. Η Μαδρίτη είναι η ζωή μου. Όλη μου τη ζωή. Λατρεύω αυτή την πόλη. Τώρα, όμως, σκέφτομαι... Πολλοί με αποκαλούν Κουβανό συγγραφέα και δεν το δέχτηκα στην αρχή, αλλά τώρα το βλέπω διαφορετικά. Ναι, είμαι Κουβανός συγγραφέας, και ναι, είμαι Ισπανός συγγραφέας επίσης. Και οι δύο χώρες ήταν, και είναι, καθοριστικές για μένα.

Ως συγγραφέας έχετε σημειώσει καταπληκτική πορεία και στην Ελλάδα. Έχετε αποκτήσει φανατικούς αναγνώστες! Ήταν κάτι αναμενόμενο για σας αυτή η ανταπόκριση του κόσμου; Τι γνώμη έχετε για τους Έλληνες αναγνώστες, διαφέρουν από τους Ισπανούς;

Είναι μεγάλη ικανοποίηση για μένα να αγαπούν στην Ελλάδα, γιατί το συναίσθημα είναι αμοιβαίο. Στην Ισπανία γίνεται πολλές λόγους για τη Ρώμη και τους Ρωμαίους των ιστορικών χρόνων, αλλά κατά τη γνώμη μου τίποτα στη Ρώμη ή σε οποιοδήποτε άλλο τόπο πολιτισμού, συμπεριλαμβανομένης και της Ανατολής, δεν ήταν το ίδιο σε σχέση με τον ελληνικό πολιτισμό. Νομίζω ότι εσείς, όσοι έχετε γεννηθεί σε αυτή τη χώρα, πρέπει να αισθάνεστε περήφανοι.

Η Ελλάδα είναι, για μένα, η αληθινή καταγωγή, η μητέρα, ο τόπος όπου κάποιοι άνθρωποι όπως εσύ κι εγώ, μια μέρα, συναντήθηκαν με πέτρινες πλάκες και ακίδες και ανακάλυψαν τη φύση, τη ζωή, το σμπαν και, ακόμα πιο σημαντικό, τον τρόπο σκέψης μας. Ξέρω ότι είναι ένα θέμα που θα έχετε ακούσει πολλές φορές, ναι. Αλλά, στην περίπτωση μου έτσι ακριβώς νιώθω. Δεν είναι τυχαίο ότι το βιβλίο με το οποίο ήγνα γνωστός στην Ελλάδα ήταν «Το Σπήλαιο των Ιδεών». ■